

1601 6/11 11: 1. Beh. af forskellige Skattelovforslag. 1602

hidtil lægge an paa at faa den mindst mulige Fortjeneste. At dette i og for sig ikke er sundt for Brugsforeningerne, er en Sag for sig, men det vil tillige paaføre de omboende Købmænd en Konkurrence, som de nu ere forskaanede for.

I § 5 findes bl. a. en Bestemmelse om Medtagelse af Diæter ved Beskatningen, for saa vidt Halvdelen angaar. Jeg finder det ganske rimeligt. Jeg vilde i Grunden have fundet det ganske rimeligt, om man havde medtaget dem helt, naar der blev givet Ret til at fradrage de Udgifter, der ere forbundne med Hvervet, men det vilde maaske medføre Besværligheder ved Skattens Ansættelse. Om det er under Hensyn hertil, at man er gaaet den i Forslaget foreslaaede Vej, ved jeg ikke.

Ifølge Bestemmelserne i § 6 maa fremtidig den personlige Skat ikke fradrages ved Opgivelsen af den skattepligtige Indtægt. Denne Bestemmelse synes mig i og for sig urimelig, men jeg erkender, at Virkningen vil blive en stærkere stigende Skala. Jeg skal derfor heller ikke indvende noget imod den. Jeg vil ogsaa indrømme, at jeg undertiden under min Virksomhed ved Skatteansættelser har haft en Formodning om, at denne Skat er bleven fradraget et Par Gange, første Gang, forinden Forretningens Indkomst opgøres, og dernæst ved Opførelsen paa Skatteskemaet, hvor der er en særlig Plads dertil. Denne Indretning af Selvangivelsesskemaerne giver for Resten Anledning til megen Misforstaaelse.

I § 7 bestemmes det, at Børn, derunder Stif-, Adoptiv- og Plejebørn, for saa vidt de have selvstændig Indtægt, kunne beskattes selvstændigt. Jeg tænker mig, at Hovedhensynet her har været at give en Skattelettelse i de mange smaa Hjem. Jeg tror ogsaa, at denne Bestemmelse vil faa en Del Betydning. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at det her har været et Hensyn at komme bort fra de vanskelige Begreber: „økonomisk afhængig“ og „økonomisk uafhængig“, som ere meget prekære for de skattelignende Myndigheder, idet Definitionen heraf maa gives paa Baggrund af Hensynet til den forskellige sociale Stilling, hvorpaa de paagældende staa. Ogsaa af dette Hensyn kan jeg tiltræde Bestemmel-

sen. Jeg tror alligevel, at man maa regne med den som et skatteforringende Moment. Den indeholder en Opfordring til at lade et større Antal Personer optræde som direkte skattepligtige for derved at blive i Stand til at faa Fradraget. Navnlig tror jeg, at man skal se paa det saaledes i Forbindelse med Forhøjelsen af det skattefrie Minimum for Kapitaler af indtil 10,000 Kr. Naar disse to Ting ses sammen, er jeg ikke i Tvivl om, at det vil blive en skatteformindskende Omstændighed. Bestemmelsen i § 8 om, at den med Manden samlevende Hustrus Indtægt af selvstændig Virksomhed kun skal regnes halvt, er i sit Princip human og vil utvivlsomt faa en Del Betydning, navnlig i Byerne. Jeg skal ikke indvende noget derimod og heller ikke mod de forskellige Minima paa 800, 700, 600 Kr. eller mod de forskellige Fradrag for Børn. Jeg har ikke altid kunnet forstaa, at denne Forskel netop var retfærdig, thi vel er der adskilligt, som er dyrere i Byerne, men man er dog til en vis Grad Herre over sine Fornødenheder, og desuden maa det ikke overses, at det er en betydelig Fordel, man i Byerne har i den lette Adgang til at faa Børnene uddannet baade i Handel, Haandværk og Studering og samtidig lade dem bo hjemme. Dette spiller dog en Rolle, og efterhaanden er det et stort — efter min Mening alt for stort — Tal, som det her drejer sig om. Men jeg skal ikke indvende noget imod Bestemmelsen: den er gaaet over i det nye Forslag, som den staa i den gamle Lov.

I samme Paragraf er der en Bestemmelse om, at Selskabsbeskatningen forhøjes fra 2 til 3 pCt. Dette finder jeg rimeligt, da der er Forhøjelse over hele Linien.

Jeg kommer derefter til § 18, der omhandler Skatteraadene. Herom ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger. Man har blandt Ligningsmyndighederne kunnet spore en Bevægelse i Retning af at blive Skatteraadene kvit. At Staten ikke vilde kunne være tjent dermed, er nu ganske afgjort, men det forekommer mig, at heller ikke Skatteyderne vilde kunne være tjente dermed. Hvad er nemlig Skatteraadenes Opgave? Det er ikke blot at paase, at Ansættelsen i og for sig er forsvarlig Mand og Mand imellem, men ogsaa, at